

وضعیت رقتبار در زایشگاه هرات؛

بیماران به گونه نوبت از دستگاه آکسیجن استفاده می کنند

در جریان دو دهه گذشته، سکتور صحتی کشور مورد حمایت جدی جامعه جهانی و نهادهای مددکاران قرار داشت. با سقوط نظام جمهوری، تسلط طالبان بر کشور و کاهش حمایت‌های خارجی به دلیل نبود حکومت مشروع در افغانستان، بخش صحت در کشور دچار بحران شده است. انجمن داکتران نسایی ولادی کشور تأیید می کند که در یک و نیم سال گذشته، بیش از دو هزار مرکز درمانی در سراسر کشور به دلیل نبود حمایت مالی از فعالیت باز مانده و هزاران کارمند این مراکز وظیفه‌هایشان را از دست داده‌اند.

معضل غصب ملکیتها؛

کوچی‌ها ۱۵۰ جریب زمین تاجیک‌تبارها را غصب کرده‌اند

هشدار از بحران تازه در افغانستان؛

شهروندان؛

نگران وضعیت بدتر از امروز هستیم

طالبان توقف کمک‌های نقدی جامعه جهانی به افغانستان را رد کردند

که بانک مرکزی منتشر کرده، بیش از یک میلیارد و ۵۰۰ میلیون دلار کمک نقدی به یکی از بانک‌های تجاری ارسال شده است. در این پیام گفته شده است که از هر اقدامی اصولی که به سبب ورود اسعار به کشور شود و به نیازمندان جامعه کمک کند، استقبال می‌شود. اما توضیح داده نشده است که آخرین مورد چه زمانی کمک نقدی به کابل رسیده است.

منظمی که تحت نام کمک‌های بشردوستانه صورت می‌گرفت، منتشر نکرده است. پیش از این به گونه هفته‌وار و یا هم در هفته و ماه چندین بار بسته‌های نقدی میلیون‌ها دالری به کابل فرستاده می‌شد و این بانک خبر آن را منتشر می‌کرد. تاکنون رقم دقیق این کمک‌ها و نحوه مصرف آن نیز مشخص نشده است؛ اما طبق معلوماتی

۸ صبح، کابل: بانک مرکزی افغانستان تحت کنترل طالبان در پیامی، گزارش‌ها در مورد توقف کمک‌های نقدی جامعه جهانی به افغانستان را رد کرده است.

این بانک روز یکشنبه، ۸ جدی، در صفحه توئیترش نوشته است که گزارش‌ها در مورد توقف کمک‌های بشردوستانه بین‌المللی به نقل از سخنگوی این بانک «حقیقت ندارد».

روز گذشته برخی از رسانه‌های داخلی و خارجی به استناد به گفته‌های سخنگوی این بانک گزارش دادند که امریکا و برخی از کشورهای کمک‌کننده، در واکنش به ممنوعیت کار و تحصیل زنان، کمک‌هایشان به کشور را متوقف کرده است.

با این حال، از مدتی به این سو بانک مرکزی هیچ خبری در مورد دریافت بسته‌های نقدی

شریعت طالبان، شلاق و سنگ‌سار

خطر اخراج بیش از پنج هزار و ۴۰۰ پناهجوی افغان از ترکیه

۸ صبح کابل: اداره مهاجرت ترکیه اعلام کرده است که به اخراج پناهجویان «غیرقانونی» در این کشور ادامه می‌دهد و پناهجویان افغان نیز شامل این حکم می‌شوند.

براساس گزارش‌ها که روز یکشنبه، ۱۸ جدی، نشر شده است، بیش از پنج هزار و ۴۰۰ پناهجوی افغان که به گونه قاچاق به ترکیه رفته‌اند، در مراکز استرداد اتباع خارجی ترکیه نگهداری می‌شوند. براساس گزارش اناتولی، در مراکز استرداد اتباع خارجی در این کشور ۲۰ هزار و ۴۹۷ پناهجوی «غیرقانونی» حضور دارند که هزاران شهروند افغانستان را نیز شامل می‌شود.

ترکیه از اول ماه جنوری سال جاری میلادی تا پنج این ماه، یک هزار و ۹۸۳ پناهجوی غیرقانونی را بازداشت و یک هزار و ۲۸ تن آنان را به کشورهایشان بازگردانده است.

طبق گزارش خبرگزاری اناتولی، ۴۷۷ تن از این مهاجران مسترد شده شهروندان افغانستان هستند.

دبیرکل شورای پناهنده‌گان ناروی: دفاتر ما تقریباً خالی و کم‌کسریانی فلج شده است

رسیده‌گی کنیم.» نامبرده خاطرنشان کرده که برای کمک به ۷۰۰ هزار تن در افغانستان، کار صدها کارمند زن در این نهاد ضروری است، در غیر آن انسان‌های زیادی تلف خواهند شد. این در حالی است که صبح امروز نیز او با نشر تصویری در توئیترش در میدان هوایی کابل نوشت که به افغانستان برگشته است. اگلند گفته است که به دلیل ممنوعیت کار زنان ناگزیر شده‌اند کمک به افراد نیازمند در افغانستان را متوقف کنند. به گفته دبیر شورای پناهنده‌گان ناروی، باید به همه کارمندان این شورا اجازه داده شود تا به کارشان برگردند.

کارمندان زن نمی‌توانیم به زنان و کودکان

۸ صبح، کابل: دبیر شورای پناهنده‌گان ناروی گفته است که دفاترهای این نهاد تقریباً خالی و تمام فعالیتش در سراسر افغانستان فلج شده است.

یان اگلند، دبیر شورای پناهنده‌گان ناروی که پس از جانش یکشنبه، ۱۷ جدی، به کابل آمده، گفته است: «دفاتر ما تقریباً خالی و تمام عملیات‌های کم‌کسریانی فلج شده است و این سازمان بدون کارکنان زن نمی‌تواند امدادسانی را از سر بگیرد.»

او افزوده است که شورای پناهنده‌گان ناروی به تمام ارزش‌های سنتی افغانستان در مورد لباس، سفر و محل کار احترام می‌گذارد. یان اگلند همچنان علاوه کرده است: «ما بدون

خواست زنان استقلال است، نه خرافات طالبان

طالبان نام‌های زون‌های امنیتی را تغییر دادند

۸ صبح، کابل: یک مقام وزارت امور داخله گروه طالبان از تغییر نام زون‌های امنیتی خبر داده است. قاعد افغان، آمر مطبوعات و ارتباطات عامه معینیت امنیتی وزارت امور داخله طالبان، روز شنبه، ۱۷ جدی، با نشر فهرستی، گفته است که بالای ۸ زون امنیتی نام‌های جدید گذاشته‌اند.

در فهرستی که از سوی این مقام طالبان نشر شده، نام زون‌های ۱۰۱ آسمایی، ۲۰۲ شمشاد، ۳۰۳ اسپین‌غر، ۴۰۴ میوند، ۵۰۵ بست، ۶۰۶ انصار، ۷۰۷ پامیر و ۸۰۸ اسپین‌زر به عربی تغییر یافته‌اند.

زون ۱۰۱ بدر، ۱۰۲ خندق، ۱۰۳ فاتح، ۱۰۴ خیبر، ۱۰۵ انصار، ۱۰۶ احزاب، ۱۰۶ اقصی و ۱۰۸ حنین نام‌های تازه زون‌های امنیتی طالبان در سراسر کشور است.

قاعد افغان با نشر این فهرست در توییتی نوشته است:

شماره	نام‌های نوین	کود نمبر	نوی نومونه	کود نمبر
۱	آسمان	۱۰۱	بدر	۱۰۱
۲	شمشاد	۲۰۲	خندق	۱۰۲
۳	سپین‌غر	۳۰۳	فاتح	۱۰۳
۴	میوند	۴۰۴	خیبر	۱۰۴
۵	بست	۵۰۵	انصار	۱۰۵
۶	انصار	۶۰۶	احزاب	۱۰۶
۷	پامیر	۷۰۷	اقصی	۱۰۷
۸	سپین‌زر	۸۰۸	حنین	۱۰۸

گفتنی است که طالبان با تسلط دوباره شان بر افغانستان، تغییرات زیادی را در سیستم نظامی کشور وارد و آن را مطابق با معیارها و نام‌های که خود می‌پسندند، تنظیم کردند.

یک فرمانده جبهه مقاومت در بغلان از ولایت سرپل بازداشت شد

۸ صبح، سرپل: منابع محلی می‌گویند که یک فرمانده جبهه مقاومت ملی در بغلان از مربوطات ولایت سرپل بازداشت شده است.

منابع در سرپل روز یکشنبه، ۱۸ جدی، می‌گویند که طالبان منصور جوانمرد، یک فرمانده جبهه مقاومت ملی در نهرین بغلان را سه روز پیش در ساحه‌ای از مربوطات ولسوالی گوسفندی ولایت سرپل اسیر کرده‌اند.

او ماه میزان گذشته از رهبری گروهی از اعضای جبهه مقاومت در ولسوالی نهرین ولایت بغلان خبر داده بود.

دفتر مطبوعاتی قوماندانی امنیه طالبان در سرپل با نشر تصویر منصور جوانمرد، بازداشت وی را تأیید کرده است.

جبهه مقاومت ملی تا کنون در مورد بازداشت این فرمانده چیزی نگفته است.

این در حالی است که طالبان اخیراً حدود ۳۰ تن از نیروهای جبهه مقاومت ملی را هفته گذشته از تخار و بغلان بازداشت کردند.

یک زن در فاریاب خودش را حلق آویز کرد

۸ صبح، فاریاب: یک زن در ولسوالی گرزویان ولایت فاریاب به دلیل آن‌چه خشونت‌های خانواده‌گی گفته شده، خودش را حلق آویز کرده و به زنده‌گی‌اش پایان داده است.

منابع محلی به ۸ صبح می‌گویند که حوالی شام یکشنبه، ۱۸ جدی، یک زن ۳۰ ساله در نتیجه خشونت‌های خانواده‌گی خود را در منزلش در ولسوالی گرزویان حلق آویز کرده است.

براساس معلومات منابع محلی، از این زن سه کودک خردسال نیز برجا مانده است.

این در حالی است که دو روز قبل نیز یک زن جوان از سوی مردان خانواده‌اش با ضربه گلوله در ولایت فاریاب به قتل رسیده بود.

گزارش‌های متعددی از خودکشی زنان در ولایت فاریاب به نشر می‌رسد که در بیشتر موارد، علت این رویدادها خشونت‌های خانواده‌گی و همچنان وضعیت ناگوار موجود برای زنان گفته شده است.

شورای پناهنده‌گان ناروی: در صورت ادامه منع کار زنان، تلفات انسانی بیشتر می‌شود

۸ صبح، کابل: شورای پناهنده‌گان ناروی در واکنش به ادامه ممنوعیت کار زنان گفته است که این تصمیم سبب تلفات بیشتر انسانی در افغانستان خواهد شد.

یان اگلند، دبیر شورای پناهنده‌گان ناروی، پس از چاشت روز یکشنبه، ۱۷ جدی، از برگشتش به افغانستان خبر داده است.

اگلند گفته که به دلیل ممنوعیت کار زنان ناگزیر شده‌اند تا کمک به افراد نیازمند در افغانستان را متوقف کنند.

به گفته دبیر شورای پناهنده‌گان ناروی، باید به همه کارمندان این شورا اجازه داده شود تا به کارشان برگردند.

او هشدار داده است که در صورت عدم برگشت کارمندان زن شورای پناهنده‌گان ناروی در افغانستان، جان‌های زیادی از دست خواهد رفت. گفتنی است که شورای پناهنده‌گان ناروی ۴۶۹ کارمند زن در افغانستان دارد.

قتل‌های مرموز؛ اجساد دو مرد در قندهار پیدا شد

هدیری ولسوالی ارغنداب و تنگی برکت ولسوالی اسپین‌بولدک پیدا شده است. به گفته منابع، اجساد پیدا شده قابل شناسایی نیست.

در همین حال، منابع محلی در قندهار می‌گویند که دو تن از چوکی‌داران شهر در پی خصومت‌های شخصی کشته شده‌اند.

منابع محلی می‌افزایند که این دو تن یکشنبه‌شب در مربوطات حوزه چهاردهم شهر قندهار کشته شده‌اند.

قتل‌های مرموز در ولایت‌های مختلف اخیراً افزایش یافته است.

۸ صبح، قندهار: منابع محلی در قندهار می‌گویند که اجساد دو مرد ناشناس در این ولایت پیدا شده است.

منابع محلی روز یکشنبه، ۱۸ جدی، می‌گویند که این اجساد به‌گونه جداگانه از ساحه ژوندو

شاهراه کابل - غور در پی ریزش برف مسدود شد

- غور در پی برفباری شدید به‌روی ترافیک مسدود می‌شود.

۸ صبح، غور: منابع محلی می‌گویند که شاهراه کابل - غور در پی ریزش سنگین برف به‌روی رفت‌وآمد مسدود شده است.

منابع روز یکشنبه، ۱۸ جدی، در صحبت با روزنامه ۸ صبح می‌گویند که شاهراه کابل - غور در ساحه کوتل بکک بسته شده است.

طالبان در غور با تأیید این خبر از مردم خواسته‌اند که از سفر در این شاهراه تا پاک‌سازی جاده از وجود برف اجتناب کنند.

در دو هفته اخیر این سومین بار است که شاهراه کابل

برف‌باری و توفان در بامیان؛

کوتل شاتو به‌روی رفت‌وآمد مسدود شد

۸ صبح، بامیان: مسوولان ریاست فواید عامه طالبان در بامیان می‌گویند که از شب گذشته به این سو، کوتل شاتوی این ولایت به‌روی رفت‌وآمد مسافران مسدود شده است.

ریاست فواید عامه طالبان روز یکشنبه، ۱۸ جدی، با نشر اعلامیه‌ای گفته است که سایر مسیرها در بامیان به‌روی ترافیک باز استند، اما برف‌باری در این مسیرها نیز به شدت جریان دارد.

یک منبع محلی نیز در بامیان می‌گوید که یک موتر نوع فلانکوچ با نزدیک به ۲۰ مسافر در کوتل شاتو در برف و توفان گیرمانده است.

به گفته منبع، مسافران گیرمانده از مسوولان این ولایت می‌خواهند تا هرچه عاجل راه را برای‌شان

پاکستان وتی‌تی‌پی؛ عواقب سرمایه‌گذاری بالای تروریسم

از دیری است که سیاست‌گذاران پاکستان سیاست سرمایه‌گذاری بالای گروه‌های افراطی و تروریستی را در پیش گرفته‌اند تا از یکسو جنگ‌های نیابتی خود را با کشورهای همسایه از این طریق به پیش ببرند و از سوی دیگر از قدرت‌های جهانی، به‌ویژه کشورهای غربی، از این راه باج‌گیری کنند. این شیوه برای این کشور در خلال چندین دهه گذشته سودآور بود؛ زیرا میلیاردها دالر به نام جنگ با کمونیسم و سپس جنگ با تروریسم را به پاکستان سرازیر کرد و افزون بر آن باعث شد که در برابر بسیاری از برنامه‌های اگماض شود؛ از برنامه اتمی تا بازی‌های منطقه‌ای در برابر هند، ناتو، و دیگران. اما منطقه و جهان پیچیده‌تر از آن است که یک نیرو بتواند مسیر تمام حوادث را تعیین و یا تحولات را به سمت‌وسویی قابل پیش‌بینی هدایت کند. سرمایه‌گذاری روی افراط‌گرایی قطعاً می‌تواند منافع سیاسی برخی قدرت‌ها را تا جایی برآورده کند، اما ضمانتی وجود ندارد که این کار همیشه و تا آخر مطابق با برنامه پیش برود.

در دسر پاکستان با تحریک طالبان این کشور که تی‌تی‌پی خوانده می‌شود، یکی از فصل‌های چالش‌برانگیز کار کردن با افراط‌گرایی است. پاکستان توانست با تقویت گروه‌های افراطی، به‌ویژه ملاها در مناطق پشتون‌نشین این کشور، به تضعیف شدید گروه‌های سکولار روی آورد و نیروهای متعلق به اسلام سیاسی را به سکان‌داران عرصه رهبری ارتقا دهد. این تحول در راستای هدف استراتژیک پاکستان بود که این کشور را کمک می‌کرد هم در داخل کشور اتحاد ایجاد کند و هم در جنگ با هند انگیزه‌های دینی را دخیل بسازد. چیزی که پشتون‌های سکولار برای پاکستان نمی‌دادند.

اما افراطیت ابعاد بالقوه فراوانی دارد که آن را از مرز رویاهای افسران استخباراتی فراتر می‌برد. گروه‌های افراطی می‌دانند که دستگاه دولتی پاکستان سکولار است و اکثر افسران یادشده، دست‌کم با تعریف بنیادگرایان، بی‌دین به شمار می‌روند. آنان همچنان می‌دانند که چگونه این دستگاه با امریکا، اروپا، چین و سایر قدرت‌های جهانی وارد معامله می‌شود و هرگاه شرایط را مساعد یافت با فروختن اطلاعات بخشی از بنیادگرایان، به کشورهای مختلف حتا به هند، منافع کلان سیاسی و مالی حاصل می‌کند. از این‌رو، بنیادگرایان به رابطه حسنه این دستگاه با این گروه‌ها به چشم یک نزدیکی تاکتیکی می‌نگرند که فاقد صداقت و تعهد است و هر آن می‌تواند به رابطه‌ای خصمانه تبدیل شود. رویای همه گروه‌های افراط‌گرا برپایی نظام خلافت و تطبیق شریعت است که از نظر آنان، به دست افسران تربیه‌شده انگلیس و امریکا حاصل نخواهد شد و تنها «مجاهدان متعهد» می‌توانند به آن کمر ببندند.

اکنون که طالبان پاکستان به عمق استراتژیک خود در افغانستان دست یافته‌اند و حمایت قومی و مذهبی را با خود دارند و به اسلحه و امکانات پیش‌رفته‌تری دسترسی دارند، معادلات تغییر کرده و دولت پاکستان نگران شده است. بهتر است دولت‌هایی که از طریق سرمایه‌گذاری بالای افراط‌گرایی، کارهای‌شان را به پیش می‌برند، در سیاست خود تجدید نظر کنند و بدانند که با آتش بازی می‌کنند و هر آن احتمال دارد که دست‌و‌دامن بازی‌گران را بسوزاند. حکیم ناصر خسرو گفته است:

مارفسای ارچه فسونگر بود
 کشته شود عاقبت از مار خویش

هشدار از بحران تازه در افغانستان؛

شهروندان:

نگران وضعیت بدتر از امروز هستیم

دستور منع کار زنان در موسسه‌ها سبب شده دستکم ۱۵۱ موسسه غیردولتی بیشتر فعالیت‌های خود را در افغانستان توقف دهد. همچنان بر اساس گزارش‌های بانک مرکزی، در حدود کمتر از یک ماه گذشته بسته‌های کمک نقدی جامعه جهانی نیز به کابل نرسیده است. طبق اعلامیه «د افغانستان بانک» آخرین بسته پول نقد سازمان ملل متحد در ۲۳ قوس سال روان خورشیدی به کابل رسیده است.

فہیم امین

گزارش‌های بانک مرکزی، در حدود کمتر از یک ماه گذشته بسته‌های کمک نقدی جامعه جهانی نیز به کابل نرسیده است. طبق اعلامیه «د افغانستان بانک» آخرین بسته پول نقد سازمان ملل متحد در ۲۳ قوس سال روان خورشیدی به کابل رسیده است. مقدار این پول ۴۰ میلیون دالر بوده است. این بانک پس از مواصت هر بسته کمکی هفته‌وار به افغانستان از طریق بانک خصوصی «AIB» یک خبرنامه پخش می‌کرد، اما در سه هفته گذشته هیچ خبرنامه‌ای نشر نشده است. منبع به روزنامه ۸ صبح تأیید می‌کند: «از بدو صدور فرمان ممنوعیت آکار زنان هیچ محموله پول نقد که برای ملل متحد آورده می‌شد، وارد افغانستان نشده است.»

بانک مرکزی افغانستان زیر اداره طالبان اما قطع بسته‌های کمکی سازمان ملل به افغانستان را رد کرده است. این بانک روز یکشنبه، ۱۸ جدی، با نشر خبرنامه‌ای گفته است که این موضوع دور از حقیقت است. خبرنامه بانک مرکزی می‌افزاید که از هر اقدام اصولی که سبب ورود اسعار به کشور شود و به نیازمندان جامعه کمک کند، قدردانی می‌کند.

بر اساس گزارش‌های موجود، در جریان یک سال و شش ماه گذشته ۲۱ بسته ۴۰ میلیون دالری و بیش از ۳۰ بسته ۲۲ میلیون دالری از طریق بانک «AIB» به افغانستان وارد شده است. آمارهای بانک مرکزی نشان می‌دهد که در مجموع میزان کمک‌های نقدی جامعه جهانی پس از تسلط طالبان بر افغانستان به بیش از یک میلیارد و ۷۹۲ میلیون دالر می‌رسد.

با این حال، آگاهان اقتصادی قطع کمک‌های سازمان ملل متحد به افغانستان را نگران‌کننده توصیف می‌کنند و هشدار می‌دهند که شهروندان بی‌بضاعت با فقر گسترده‌تری روبه‌رو خواهند شد. ظاهر بهزاد، آگاه امور اقتصادی، به روزنامه ۸ صبح می‌گوید: «اگر طالبان نتوانند قناعت جامعه جهانی و کشورهای کمک‌کننده را حاصل کنند، مطمئناً کمک‌ها قطع می‌شود و با قطع کمک‌ها بیشتر شهروندان افغانستان منابع تأمین مواد غذایی را از دست می‌دهند و از طرف دیگر، ارزش پول افغانی در مقابل دالر به گونه سرسام‌آوری افت خواهد کرد.» آقای بهزاد می‌افزاید: «با افت ارزش پول افغانی در برابر دالر، بهای مواد غذایی در بازارها بلند می‌رود و مردم از آن جایی که در بیکاری به سر می‌برند، توان خرید نیازهای اولیه زنده‌گی را نیز از دست خواهند داد.»

آگاهان اقتصادی در حالی از قطع کمک‌های بشردوستانه به افغانستان نگرانند که سازمان حفاظت از کودکان در تازه‌ترین گزارش خود آورده است که افغانستان با بدترین بحران اقتصادی و غذایی در طول تاریخ خود مواجه است. بر اساس این گزارش، در حال حاضر بیش از ۲۸ میلیون شهروند کشور به حمایت‌های بشردوستانه نیازمند هستند.

این همه در حالی است که نشریه آمریکایی «پولیتیکو» در مقاله‌ای نوشته است که دولت بایدن در حال بررسی پاسخ به محدودیت‌های طالبان علیه زنان است. این نشریه به نقل از یک مقام کنونی دولت آمریکا و یک مقام پیشین این کشور که در جریان مذاکرات هستند، نوشته است که واکنش‌های پیشنهادی شامل تحریم‌های اقتصادی جدید و ممنوعیت‌های شدیدتر برای سفر رهبران طالبان به خارج از کشور و «همچنین محدودیت انواع خاصی از کمک‌های بشردوستانه به افغانستان است.» این در حالی است که ندامد ندیم، وزیر تحصیلات عالی طالبان و از مقام‌های ارشد رهبری این گروه با نشر خبرنامه‌ای گفته است که طالبان از راه فشار خواسته‌های کسی را نمی‌پذیرند.

سازمان ملل در امور بشردوستانه، تعلیق کار زنان موسسه‌های داخلی و خارجی را ضربهای بر ظرفیت‌های کمک‌رسانی برای حدود ۲۸ میلیون تن در افغانستان دانسته است. او تصریح کرده در صورتی که ممنوعیت کار زنان از سوی طالبان لغو نشود، کمک‌های سازمان ملل نمی‌تواند ادامه یابد؛ زیرا به سخن او: «بدون کار زنان، ما نمی‌توانیم برای افرادی که در واقع هدف اولیه کمک‌های بشردوستانه برای زنان و دختران هستند، کمک ارایه کنیم.»

رای زنی طالبان با سازمان‌ها

منابع معتبر به روزنامه ۸ صبح، می‌گویند که سازمان ملل متحد و طالبان درباره لغو ممنوعیت کار زنان وارد مذاکره شده‌اند. به گفته منابع، طالبان در جریان این رای‌زنی با صراحت کامل نگفته‌اند که سازمان ملل متحد نیز شامل این فرمان است. به گفته منبع، کارمندان زن در سازمان ملل متحد تا اواخر ماه جنوری سال روان میلادی کارهایشان را از خانه به پیش می‌برند و سازمان ملل متحد خواستار موافقت‌نامه رسمی شده تا زنان بتوانند در چوکات این سازمان بدون مداخله و ممانعت طالبان به کارهایشان ادامه دهند.

منبع می‌افزاید که بخش بزرگی از کمک‌های بشری سازمان ملل متحد از طریق موسسه‌های غیردولتی بین‌المللی مانند پاملرنه، کمیته سویدن، سیف د چلدردن و غیره پیش برده می‌شود، اما با تعلیق کار زنان، این کمک‌رسانی‌ها عملاً متوقف شده است. این منبع خاطرنشان می‌سازد: «حتا اگر طالبان برای ملل متحد اجازه بدهند که زنان کارمندش کار کنند، بازهم ملل متحد بدون آنچه (موسسه‌های داخلی) نمی‌تواند تمام پروژه‌های خود را تطبیق کند.» او توضیح می‌دهد که هیچ تمویل‌کننده‌ای، به ویژه اتحادیه اروپا حاضر نیست با شرایط کنونی به افغانستان پول بدهد.

قطع کمک‌ها

دستور منع کار زنان در موسسه‌ها سبب شده دستکم ۱۵۱ موسسه غیردولتی بیشتر فعالیت‌های خود را در افغانستان توقف دهد. همچنان بر اساس

واکنش به منع تحصیل دختران و تعلیق کار زنان هشدار داده است که افغانستان وارد مرحله جدیدی از بحران خواهد شد. او خواستار بازنگری طالبان و لغو هرچه زودتر تصمیم تعلیق کار زنان در موسسه‌های داخلی و خارجی در افغانستان شده است.

بر اساس بیانیه‌های رسمی، سازمان ملل متحد در سال‌های پسین به ۲۸ میلیون شهروند افغانستان به گونه مستقیم و غیرمستقیم کمک کرده است. توزیع مواد خوراکی و پول نقد به نیازمندان، ایجاد شغل روزمزد به کارگران، حمایت از زنان تجارت‌پیشه و تزریق پول نقد به افغانستان از کمک‌های بارز این سازمان به افغانستان بوده است. برخی از این کمک‌ها مانند ارسال بسته‌های پول نقد به صورت هفته‌وار به افغانستان به طور مستقیم از طریق سازمان ملل متحد صورت می‌گرفت؛ اما کمک‌های دیگر مانند توزیع پول و مواد غذایی به نیازمندان، حمایت از گروه‌های آسیب‌پذیر و زنان تجارت‌پیشه از طریق موسسه‌های داخلی در افغانستان صورت می‌گیرد.

بیشتر این موسسه‌ها به دلیل سنت‌های حاکم در افغانستان، کارهای کمک‌رسانی را از طریق زنان انجام می‌دادند. وزارت اقتصاد طالبان روز شنبه، ۳ جدی، با ارسال مکتوبی به موسسه‌های داخلی و خارجی فعال در کشور دستور داد که فعالیت کارمندان زن را تا امر ثانی متوقف کنند. در این مکتوب آمده است: «وزارت اقتصاد بر اساس مسوولیتی که دارد، به تمام موسسات هدایت می‌دهد که تا امر ثانی کار تمام کارمندان اناث که در بخش‌های مربوطه‌شان ایفای وظیفه می‌کنند را توقف دهند.» قاری دین محمد حنیف، وزیر اقتصاد طالبان، هشدار داده است که در صورت تخلف و تعلل از محتوای مندرج این مکتوب، جواز کار این موسسه‌ها لغو می‌شود. او بیشتر توضیح داده که گزارش‌هایی از بی‌حجابی و بی‌حیایی زنان در موسسه‌ها برایش گزارش شده و در دفاع از این موضع خود تأکید کرده که از دید او، کار زنان افغان در موسسه‌ها برایش «مایه ننگ» است.

این تصمیم طالبان واکنش‌های گسترده‌ای را در پی داشته است. مارتین گریفتس، معاون دبیرکل

معاون سیاسی دفتر معاونت سازمان ملل متحد به تازه‌گی از وخامت وضعیت اقتصادی در افغانستان هشدار داده است. به گفته این نهاد، در صورتی که طالبان محدودیت‌های وضع‌شده علیه زنان را برطرف نکنند، افغانستان وارد «مرحله تازه‌ای از بحران» خواهد شد. در پی منع زنان از کار در موسسه‌های داخلی و خارجی، ده‌ها موسسه کمک‌رسان فعالیت‌هایشان را در افغانستان توقف داده‌اند. کمک‌های هفته‌وار سازمان ملل متحد شامل بسته‌های ۴۰ میلیون دالری نیز از حدود یک ماه به این سو متوقف شده است. با این حال، آگاهان اقتصادی کمک‌های نقدی و غیرنقدی سازمان ملل متحد به شهروندان کشور را «حیاتی» توصیف می‌کنند و هشدار می‌دهند، در صورتی که این کمک‌ها قطع شود، شهروندان با گرسنگی حاد روبه‌رو می‌شوند و کنترل آن از توان طالبان بیرون خواهد بود. در همین حال، شهروندان از سیاست‌های نادرست طالبان انتقاد می‌کنند و نگران وضعیت اقتصادی بدتر از این هستند. در جریان یک‌ونیم سال گذشته اقتصاد عده‌ای از شهروندان به کمک‌های سازمان‌های بین‌المللی وابسته شده است. سازمان ملل از طریق نهادهای صنفی و موسسه‌های داخلی، به‌طور ماه‌وار برای خانواده‌های نیازمند، پول نقد و مواد غذایی توزیع می‌کند. افراد نیازمند از طریق وکلای گذر شناسایی و به موسسه‌های داخلی معرفی می‌شوند تا از کمک‌های نقدی و غیرنقدی مستفید شوند.

محمد عمر، باشنده ناحیه ششم شهر کابل، یکی از افرادی است که برای مدتی از کمک‌های برنامه غذایی جهان (WFP) مستفید شده است. او با ابراز نگرانی از قطع کمک‌ها، به روزنامه ۸ صبح، می‌گوید: «وضعیت فامیل ما حتا با گرفتن کمک‌ها بسیار خراب است. شرم مردم را تحمل می‌کنم و ساعت‌ها پشت دروازه موسسه منتظر می‌باشم تا یک بوجی آرد، یک بوتل روغن مایع و یک مقدار لوبیا برایم بدهند.» این باشنده کابل می‌افزاید: «دیگر نمی‌دانم وضعیت بدتر از این، چی رقم خواهد بود.»

گل‌زاده، یکی از زنان بیوه در هرات است که با پسر جوانش در خانه کرایه زنده‌گی می‌کند. گل‌زاده می‌گوید: «پسرم در یک شرکت کار می‌کند و مزدی را که می‌گیرد، تنها کرایه خانه و بل برق ما را کفایت می‌کند؛ اما از دو سال به این سو با کمک‌های مقطعی موسسه‌ها روزگار خود را سپری می‌کنیم.» این باشنده هرات می‌افزاید که در دو سال گذشته چندین بار از سوی موسسه‌ها برایش پول نقد، آرد، برنج، روغن و دیگر مواد خوراکی داده شده است. خانم گل‌زاده علاوه می‌کند: «بچه‌ام در شرکت کار می‌کند. ماه پنج‌هزار معاش می‌گیرد. از آن سه هزار کرایه خانه، ماه ۵۰۰ پول آب و برق و بعضی وقت‌ها مریضی چیزی پیش می‌آید به داکتر می‌روم.»

خانم گل‌زاده و پسرش که در نبود عاید دیگری به کمک‌های سازمان‌های بین‌المللی چشم بسته‌اند، توضیح می‌دهد: «همین موسسه‌ها خیلی خوبه، چند ماه می‌شود بالای مواد خوراکی پول نداده‌ام. دو دفعه برایم مبلغ شش هزار دادند، برنج و روغن و آرد هم بین دو یا سه ماه یک‌بار می‌دهن. همین کمک موسسه‌ها نفس ما را راست کرده است.» او اما نگران است که با قطع کمک‌های موسسه‌ها، افراد مستحق مانند او با چه سرنوشتی روبه‌رو خواهند شد.

شهروندان کشور در حالی از احتمال قطع کمک‌های سازمان‌های بین‌المللی ابراز نگرانی می‌کنند که مارکس پوتزل، معاون سیاسی دفتر معاونت سازمان ملل در افغانستان (یوناما)، در دیدار با ندامد ندیم، سرپرست وزارت تحصیلات عالی زیر اداره طالبان در

نگاه به سیاست خارجے تاجیکستان در قبائل طالبان

امام‌علی رحمان تنها رییس‌جمهور در میان دیگر سیاستمداران در آسیای مرکزی است که با صراحت اظهار داشته که در افغانستان باید حکومت همه‌شامل شکل گیرد. در واقع، او و دستگاه دیپلماسی‌اش فعالانه و مصرانه خواهان راه‌حل برای بحران مشروعیت و مقبولیت رژیم طالبان در میان مردم افغانستان، از طریق گفت‌وگو میان افغان‌ها است. در دو سال اخیر شاهد جهت‌گیری‌های فعال رحمان بودیم. در یک‌ونیم سال اخیر یکی از اصلی‌ترین محور گفت‌وگوها و دیدارهای او را مساله افغانستان می‌ساخت.

فداحسین حسینی

به عنوان پیش‌گفتار این نوشته، لازم می‌بینم نقل قول‌هایی از مقام‌های تاجیکستان و نماینده ویژه روسیه را این‌جا بیاورم. امام‌علی رحمان، رییس‌جمهور تاجیکستان، در ارتباط به تحولات در افغانستان گفته است: «تحولات اخیر در افغانستان تهدید جدی برای امنیت و ثبات منطقه‌ای می‌باشد. قدرت‌گیری دوباره طالبان روند سیاسی منطقه را پیچیده کرده است.» همچنان سراج‌الدین مهرالدین، وزیر خارجه تاجیکستان، گفته است: «نا توانی طالبان در کنترل و اداره گروه‌های تروریستی و جنگ‌جویانش شرایط را بیشتر از پیش پیچیده کرده است. افغانستان در حال تبدیل شدن به پناهگاه امن گروه‌های تروریستی و منبعی برای گسترش افراط‌گرایی طالبانی است.» ضمیر کابولوف، نماینده ویژه رییس‌جمهور روسیه برای افغانستان نیز گفته است: «تهدید گسترش تروریسم از افغانستان به کشورهای همسایه [به‌ویژه کشورهای آسیای مرکزی] بدون شک در مرکز توجه ما قرار دارد.»

مقدمه

قدرت‌گیری دوباره طالبان و خروج ایالات متحده، ساخت قدرت منطقه‌ای و بافت ژئوپولیتیک منطقه‌ای را دگرگون کرد. این امر ضرورت بازبینی و بازتعریف برنامه‌های سیاست خارجی قدرت‌های بزرگ، قدرت‌های منطقه‌ای، فرماندهی‌های و همسایه‌گان افغانستان را برجسته کرده است. اکثر کشورهای همسایه نگران تحولات افغانستان هستند. سه همسایه شمالی افغانستان بیشتر از پیش نگران اوضاع این کشور می‌باشد. تاجیکستان یکی از کشورهای هم‌مرز با افغانستان است که تحولات این کشور را از نزدیک دنبال کرده و نگاهی از سر احتیاط نسبت به شرایط افغانستان دارد. رییس‌جمهور تاجیکستان تنها بدبینانه نسبت به قدرت‌گیری دوباره طالبان دارد. از آنجایی که تاجیکستان با افغانستان که دارای حدود ۱۴۰۰ کیلومتر مرز مشترک می‌باشد، به این لحاظ نزدیکی و قرابت این کشور با افغانستان، سبب آسیب‌پذیری‌اش شده است.

عدم تسلط رژیم طالبان بر تمامیت ارضی و مرزها، ناتوانی آن‌ها در گسترش هرچه بیشتر حاکمیت در کشور، نارضایتی‌های داخلی، مقاومت نظامی علیه این

گروه، عدم مقبولیت خارجی و از همه مهم‌تر ناتوانی این گروه برای فایق آمدن بر گروه‌های مخالف و چند دسته‌گی در بین این گروه، نه‌تنها که بحران را در کشور دامن زده، بلکه کشورهای همسایه را نیز شاکه ساخته است. هر چند تاجیکستان با افغانستان دارای همگونی‌های بی‌شمار تمدنی و تاریخی می‌باشد و در ۳۰ سال اخیر مناسبات و روابط گسترده در سطوح مختلف با حکومت‌ها و مردم افغانستان داشته است و میزبان شمار زیادی از پناهجویان افغان است. لیکن اتفاقات اخیر تاجیک‌ها را متأثر ساخته و آن‌ها را نسبت به تحولات افغانستان نگران کرده است. در این یادداشت به ارزیابی سیاست خارجی تاجیکستان در قبال رژیم طالبان پرداخته، به علت‌کاوی نگرانی تاجیکستان از قدرت‌گیری دوباره این گروه می‌پردازیم و تلاش می‌کنیم به این پرسش‌ها پاسخ دهیم که افغانستان چه جایگاهی در سیاست خارجی تاجیکستان دارد؟ قدرت‌گیری دوباره طالبان چه تهدیدها و چالش‌ها را متوجه آسیای مرکزی و تاجیکستان می‌سازد؟

چاره‌جویی برای گذار از بحران حاکمیت در افغانستان

امام‌علی رحمان تنها رییس‌جمهور در میان دیگر سیاستمداران در آسیای مرکزی است که با صراحت اظهار داشته که در افغانستان باید حکومت همه‌شامل شکل گیرد. در واقع، او و دستگاه دیپلماسی‌اش فعالانه و مصرانه خواهان راه‌حل برای بحران مشروعیت و مقبولیت رژیم طالبان در میان مردم افغانستان، از طریق گفت‌وگو میان افغان‌ها است. در دو سال اخیر شاهد جهت‌گیری‌های فعال رحمان بودیم. در یک‌ونیم سال اخیر یکی از اصلی‌ترین محور گفت‌وگوها و دیدارهای او را مساله افغانستان می‌ساخت. وی در سفرهایش به ایران و پاکستان، دو کشور دخیل در مساله افغانستان، خواهان تشکیل حکومت همه‌شامل شد. تاجیک‌ها یکی از مهم‌ترین صادرکننده‌گان برق به افغانستان محسوب می‌شوند. رژیم طالبان حدود ۲۸ میلیون دلار از این کشور بدهکار است. ظاهر مهم‌ترین اصل در سیاست خارجی تاجیکستان در مورد افغانستان برپایی حکومت مردمی می‌باشد که همه اقوام در آن سهیم باشند.

گروه‌های تروریستی در خاک افغانستان، تهدید

علیه امنیت ملی تاجیکستان

افراط‌گرایی، تروریسم و جدایی‌طلبی سه چالش بنیادی است که کشورهای آسیای مرکزی با آن‌ها دست در گریبند. گروه طالبان به پیچیده‌گی اوضاع افزوده است. طالبان با جاسازی جنگ‌جویان عمدتاً تاجیک خود در مناطق شمال و شمال‌شرقی، به نگرانی و تشویش تاجیکستان افزوده است. ترس تاجیک‌ها از حضور شبه‌نظامیان، «جماعت انصارالله» یا آن طور که در میان طالبان معروف است، «طالبان تاجیک» در میان ناقلین طالبان به شمال افغانستان می‌باشد. در سال گذشته میلادی گروه دیگر به نام «جنبش طالبان تاجیکستان» و با هدف سرنگونی حکومت امام‌علی رحمان و برپایی حکومت اسلامی در تاجیکستان اعلان ظهور کرد. این امر اوضاع پیچیده منطقه را پیچیده‌تر ساخت. این در حالی است که گروه طالبان همواره اعلان کرده که هیچ گروهی غیر از این گروه در افغانستان فعال نیست و این رژیم اجازه نخواهد داد، هیچ گروهی از خاک افغانستان علیه دیگر کشورها استفاده کند.

کشورهای آسیای مرکزی به این دلیل از قدرت‌گیری رژیم طالبان هراس دارند. چون جنگ‌جویان افراطی این کشورها در طول ۲۰ سال گذشته دوشادوش طالبان رزمیده‌اند. با بازگشت این شبه‌نظامیان به کشورهایشان نامنی و بی‌ثباتی را نیز منتقل خواهند کرد. چنان‌که در دهه ۹۰ میلادی کردند. جنگ‌جویان مسلمان آسیای مرکزی در خاک افغانستان و در نبرد علیه اتحاد جماهیر شوروی اشتراک کرده بودند. با بازگشت به سرزمین‌هایشان موجی از بی‌ثباتی و ناامنی در اکثر کشورهای این منطقه دامن زده شد، از جمله جنگ‌های داخلی بهیژه در تاجیکستان.

حضور دولت اسلامی ولایت خراسان (ISKP) در خاک افغانستان مساله دیگری است که برای تاجیک‌ها تشویش‌برانگیز می‌باشد. این در حالی است که این گروه در سال‌های اخیر دست به عملیات‌های تخریبی در خاک تاجیکستان زده است. به‌گونه مثال در ماه جولای ۲۰۱۸ میلادی این گروه بر دوچرخه‌سواران خارجی حمله کرد که در نتیجه چهار تن را به قتل رساندند.

اقدامات پیش‌گیرانه حکومت تاجیکستان

امام‌علی رحمان تنها رییس‌جمهور در منطقه است که صریحاً اذعان داشته که بازگشت دوباره طالبان، ثبات، نظم و امنیت منطقه را تهدید می‌کند. از نظر

ناظران افغانستان، برخلاف ترکمنستان و اوزبیکستان، ظاهراً تاجیکستان با رژیم طالبان سرناسازگاری دارد؛ لیک به دلیل جبر جغرافیایی ناگزیر از پذیرش واقعیت موجود افغانستان هستند. گفته می‌شود که سران ضدطالب و جبهه مقاومت ملی به رهبری احمد مسعود در این کشور حضور دارند. مساله‌ای که تاجیک‌ها هیچ‌گاه آن را تایید نکرده‌اند.

امام‌علی رحمان در یک‌ونیم سال اخیر برای جلوگیری از گسترش ناامنی و کاهش تهدید علیه کشورش، اقدام‌های پیش‌گیرانه و بازدارنده‌ای را در پیش گرفته است؛ از جمله، افزایش نیروهای مرزی. تاجیک‌ها هم‌زمان با نبرد طالبان علیه حکومت افغانستان، بیش از ۲۰ هزار نیروی مرزی تازه‌نفس را در امتداد مرز افغانستان جای‌جا کردند و آماده‌باش ارتش را اعلان کردند. انجام رزمایش‌های مشترک نظامی با کشورهای منطقه، گسترش برج‌های دیده‌بانی برای واریسی و کنترل هرچه بیشتر بر مرز دو کشور، جزیی از اقدامات کلانی است که امام‌علی رحمان برای تقلیل تهدید در پیش گرفته است.

نتیجه‌گیری

روی کار آمدن دوباره طالبان سبب پیدایش چالش و گسترش تهدید نسبت به بعضی کشورهای منطقه شده است. همان‌طور که گفته شد، افغانستان تحت اداره طالبان یکی از محورهای اصلی دستگاه دیپلماسی رحمان می‌باشد. امام‌علی رحمان خواهان حل مسالمت‌آمیز بحران حاکمیت و مشروعیت در افغانستان است. او نگران اوضاع افغانستان است. وی با آگاهی و درک این که یک افغانستان بی‌ثبات نه‌تنها چالشی برای مردم افغانستان، بلکه برای تمام منطقه به دنبال خواهد داشت. لذا است که خواهان حل مسایل افغانستان از طریق گفت‌وگو است.

موضوع دیگری که در واقع تاجیک‌ها خوب می‌دانند، قدرت‌گیری طالبان جسارت گروه‌های اسلامی مخالف نظام در این کشور را بالا برده و سبب گسترش افراط‌گرایی و طالبانیسم خواهد شد. عملاً تاجیک‌ها درگیر دو گروه «جماعت انصارالله» و «دولت اسلامی ولایت خراسان» می‌باشند. دو گروهی که تاجیک‌ها آن‌ها را تهدیدی علیه امنیت ملی‌شان می‌دانند. دو گروهی که ظاهراً با آمدن طالبان بیش از پیش در افغانستان جا باز کرده‌اند. در واقع، قدرت‌گیری یک گروه تروریستی مخالف دولت در افغانستان، سبب چشم‌اندازی ناروشن در منطقه شده است.

بیماران به گونه نوبته از دستگاه آکسیجن استفاده می کنند

عزیزه کریمی، بانوی هراتی در صحبت با روزنامه ۸ صبح، میگوید: «امسال بار دوم بود که در زایشگاه هرات سزارین شدم. دو سال پیش هم در همین شفاخانه سزارین کردم، اما نسبت به دو سال قبل خیلی به هم ریخته، خیلی بی نظم شده، از مریض کسی پرسان نمی کند. من بیشتر از یک ماه خون ریزی داشتم، خیلی ضعیف شده بودم، ۱۰ روز پیش هنگام سحرگاه از بس خون ضایع کردم به حالت ضعف شوهر و پدرم من را به زایشگاه آوردند. هیچ داکتری در زایشگاه نبود. فقط چند قابله بود که نمی فهمیدند چه کار کنند.»

۸ صبح، هرات

در جریان دو دهه گذشته، سکتور صحتی کشور مورد حمایت جدی جامعه جهانی و نهادهای مدرسان قرار داشت. با سقوط نظام جمهوری، تسلط طالبان بر کشور و کاهش حمایت‌های خارجی به دلیل نبود حکومت مشروع در افغانستان، بخش صحت در کشور دچار بحران شده است. انجمن داکتران نسایی ولادی کشور تأیید می کند که در یک و نیم سال گذشته، بیش از دو هزار مرکز درمانی در سراسر کشور به دلیل نبود حمایت مالی از فعالیت باز مانده و هزاران کارمند این مرکزها وظیفه‌هایشان را از دست داده‌اند. مسوولان صحتی می گویند که توقف فعالیت‌های این مرکزهای صحتی سبب شده تا میزان مرگومیر مادران و نوزادان نسبت به سال‌های گذشته افزایش یابد. زایشگاه دولتی هرات که دو سال پیش افزون بر بیماران این ولایت، میزبان بیماران از دیگر ولایت‌های حوزه غرب نیز بود، اکنون در وضعیت رقتباری قرار گرفته است. بیمارداران می گویند که بیماران حتا دستگاه آکسیجن را به گونه نوبتی استفاده می کنند.

عزیزه کریمی، بانوی هراتی که تجربه دو بار سزارین (تولد نوزاد با روش جراحی) را در زایشگاه دولتی هرات دارد، از نبود امکانات و بی نظمی در رسیدگی به بیماران شکایت دارد. این بانوی هراتی در صحبت با روزنامه ۸ صبح، می گوید: «امسال بار دوم بود که در زایشگاه هرات سزارین شدم. دو سال پیش هم در همین شفاخانه سزارین کردم، اما نسبت به دو سال قبل خیلی به هم ریخته، خیلی بی نظم شده، از مریض کسی پرسان نمی کند. من بیشتر از یک ماه خون ریزی داشتم، خیلی ضعیف شده بودم، ۱۰ روز پیش هنگام سحرگاه از بس خون ضایع کردم به حالت ضعف شوهر و پدرم من را به زایشگاه آوردند. هیچ داکتری در زایشگاه نبود. فقط چند قابله بود که نمی فهمیدند چه کار کنند.»

عزیزه کریمی کمبود وسایل طبی و کادر باتجربه را بیشتر توضیح می دهد: «تا ساعت ۹ بجه از بس خون ضایع کرده بودم چندین بار بیهوش شدم و خیلی هم نفس تنگ بودم؛ ولی هیچ کس نبود که کاری بکند. ساعت ۹ که داکتر آمد، گفت این بنده خدا را به قصد می کشید. چندین سیرم و آمپول کار کرد و برابم آکسیجن وصل کردند. کمی نفسم راسه شد،

اما نیم ساعت بعد آکسیجن را دوباره باز کردند و به یک مریض دیگر وصل کردند؛ چون خیلی حالش بد بود، من دوباره نفس تنگ شدم. همین یک آکسیجن بود به نوبت به ما دو مریض تقسیم می کردند.» این بانویی که به دلیل ازدحام بیش از حد بیماران و نبود کادر مسکلی در زایشگاه هرات، نوزاد خود را از دست داده، بی نظمی در این زایشگاه را نسبت به دو سال گذشته چنین مقایسه می کند: «دو سال پیش وقتی به همین شفاخانه آمدم، بعد از معاینه داکتر مستقیم من را به عملیات خانه بردند و سزارین کردند. چندین داکتر به نوبت رسیده گی می کرد، اتاق و بسترهای ما خوب پاک بود، داخل اتاق هم خوب گرم بود. امسال هرچه شوهر و پدرم این طرف و آن طرف دودیدند، هیچ فایده‌ای نکرد تا ساعت دوازده و نیم داکتران جمع نشدند و وقتی هم که متخصصی که باید جراحی می کرد، آمد دیگر طفل از بین رفته بود و خودم هم نزدیک بود بمیرم. تا وقتی که به عملیات خانه بردند، هرچه فریاد زدم فایده‌ای نکرد. داکتران می گفتند: خون ریزی زیاد کردی تا ترینر متخصص و رییس زایشگاه نباشد، ما این خطر را به دوش نمی گیریم و سزارین نمی کنیم.»

جواد امینی، شوهر بانو کریمی، روز بستری بودن خانمش در زایشگاه را دشوارترین روز زنده گی‌اش می داند. او می گوید: «خانم با مرگ دست و پنجه نرم می کرد و هیچ کسی هم جواب گویی نداشت. شماره رییس صحت عامه را پیدا کردم و با او تماس گرفتم. از بس که عصبانی بودم، گفتم کجاست حکومت اسلامی شما که روز نیمه شده و تا حال داکتران شما به وظیفه حاضر نیستند که به مریض رسیده گی کنند. خانم از خون ریزی و نفس تنگی به حالت مرگ است. نه داکتر است و نه آکسیجن. او در جوابم گفت برادر، کار یک مریض و دو مریض نیست، شاید نوبت مریض شما نرسیده، آرام باش در نوبت به همه رسیده گی می شود و تلفن را قطع کرد.»

آقای امینی می افزاید: «خانم چون خیلی خون ضایع کرده بود، مشکل کم خونی داشت. داکتران گفتند که خون تازه لازم است و خون‌های یخچالی به مریض شما نتیجه نمی دهد. چندین نفر از دوستان و فامیل‌ها را آوردم از آنان خون گرفتم، ولی وقتی پاکت‌های خون را به داخل بردم تا چندین ساعت داکتر پیدا نمی شد که خون را به مریض وصل کند.

روز اول تا آخر شب مریض به دو هزار سی سی خون ضرورت پیدا کرد، اما ما چهار هزار و ۵۰۰ سی سی خون تهیه کردیم، به خاطر این که داکتر نبود که خون وصل کند و بیشتر پاکت‌های خون فاسد می شد.» جمیله، بانوی دیگری است که برای سومین مرتبه جهت زایمان به زایشگاه دولتی هرات مراجعه کرده. او از بی توجهی و نبود امکانات در این شفاخانه نسبت به سال‌های پیش شکایت دارد. او می گوید: «دو طفل دیگر هم همین جا به دنیا آمدند. من فکر می کردم مثل سال‌های قبل است. به همین خاطر به شفاخانه‌های شخصی رفتم، اما اشتباه کردم. نزدیک بود طفلم ضایع شود. بیشتر از ۱۰ مریض دیگر ولادت داشتند، فقط دو سه تا قابله می آمدند یک گردش می کردند و پس می رفتند. داکتر متخصص اصلاً ندیدم، هیچ کس به فکر مریض نبود. دو سال پیش و چهار سال پیش که من رفتم، پیش هر مریض قابله می رفت رهنمایی می کرد و داکتران متخصص هم نوبت به نوبت می آمدند و حال مریض را پرسان می کردند و به قابله‌ها دستور می دادند که چه کار کنند.» خانم جمیله علاوه می کند: «فعلاً از زایشگاه هرات کرده بهتر است خانم‌ها در خانه ولادت کنند.»

عزیزه حمیدی (نام مستعار) یکی از مسوولان اداری در زایشگاه دولتی هرات از افزایش شمار مراجعان نسبت به سال‌های گذشته خبر می دهد و می گوید:

«در سال جاری میلادی مراجعه کننده گان ما خیلی بیشتر از سال گذشته بوده است. این افزایش در زایشگاه دولتی هرات در تمام ولایات حوزه غرب هستند.» این کارمند اداری زایشگاه هرات درباره افزایش مرگومیر مادران و نوزادان چنین توضیح می دهد: «در جریان سال روان میلادی تاکنون ۷ مادر و ۱۴۶ نوزاد جان باخته و نزد ما ثبت شده. این آمار هفته وار نسبت به سال گذشته افزایش را نشان می دهد.»

این همه در حالی است که با سقوط نظام جمهوری و تسلط طالبان بر کشور، بیشتر حمایت‌های مالی در سکتور وزارت صحت عامه محدود شده است. هر چند مقام‌های طالبان در وزارت صحت عامه با اعلان وابسته گی ۸۰ درصدی این وزارت به کمک‌های جهانی، از جامعه جهانی خواستند که مسایل بهداشتی را با مسایل سیاسی در هم نیامیزند، اما به دلیل مشروعیت نداشتن رژیم این گروه، هنوز هم سکتور صحتی کشور مورد حمایت مجدد جامعه جهانی قرار نگرفته است.

حداقل یک کسی است که همکاری کند. حیف این زایشگاه که تا دو سال پیش حتی اکثر زنان سرمایه دار این جا ولادت می کردند؛ چون خیلی امکانات داشت و به مریضان رسیده گی می شد که حتا در زایشگاه‌های خصوصی این قسم نبود.»

داکتران در زایشگاه هرات وجود کاستی‌ها و نبود امکانات در این شفاخانه را می پذیرند، اما نبود مدیریت درست و کاردانی در ریاست صحت عامه این ولایت را عامل اصلی این کاستی‌ها عنوان می کنند. داکتر بنفشه (نام مستعار)، یکی از داکتران موظف در زایشگاه هرات، به شرط فاش نشدن هویتش به روزنامه ۸ صبح، می گوید: «رییس صحت عامه یکی از مولوی صاحبان است. با همه احترامی که به او دارم، متأسفانه کاردان نیست. او حتا اگر بخواهد و تلاش هم کند؛ چون دانش و تخصص در این زمینه ندارد، نمی تواند کاری انجام دهد. زایشگاه دولتی هرات تا پیش از آمدن طالبان یکی از بهترین زایشگاه‌ها در سطح کشور بود. نه تنها مردم هرات، بلکه تعداد زیادی از مریضان نسایی ولادی از ولایت‌های حوزه غرب این جا مراجعه می کردند و به صورت درست به همه رسیده گی می شد؛ اما فعلاً آن امکانات در اختیار ما نیست. یک تعداد از متخصصان ما ترک وظیفه کردند و تعدادی هم که حضور دارند به وظیفه دلگرم نیستند. ما مجبوریم بیشتر از قابله‌ها و کارآموزان کار بگیریم که به دلیل کم تجربه بودن و عدم رعایت موازین صحتی، اکثراً سبب شکایت مریضان و مریض داران می شوند.»

این داکتر متخصص آمار دقیق مرگومیر مادران و نوزادان را شریک نمی سازد، اما تأیید می کند که مرگومیر زنان و کودکان هنگام زایمان، نسبت به سال‌های گذشته افزایش یافته است: «آمار دقیق مرگومیر مادران و نوزادانی که ثبت شده، نزد رییس و بخش اداری زایشگاه وجود دارد، اما به طور کلی گفته می توانم که در سال جاری به خصوص مرگومیر نوزادان افزایش داشته و علت‌های مختلفی دارد. اول این که اقتصاد مردم ضعیف شده و نمی توانند به صورت درست به مریضان رسیده گی کنند؛ چون زنان باردار در طول مدت بارداری نیاز به مراقبت‌های ویژه دارند، باید رژیم غذایی مناسب داشته باشند و در مدت بارداری در فاصله زمانی مشخص در چندین نوبت به متخصص نسایی ولادی مراجعه کنند، اما متأسفانه در این شرایط سخت اقتصادی بسیاری از فامیل‌ها نمی توانند که این نیازهای زنان باردار را تأمین کنند که در نتیجه هم مادر و هم نوزاد دچار یک وضعیت نامطلوب می شوند. از طرف دیگر، طوری که قبلاً گفتم، امکانات و نیروی کار ما کم شده که نمی توانیم به درستی به مریضان رسیده گی کنیم. پیش از حکومت طالبان، چندین نهاد خارجی زایشگاه را حمایت می کرد، اما فعلاً این همکاری‌ها بسیار محدود شده است.»

عزیزه حمیدی (نام مستعار) یکی از مسوولان اداری در زایشگاه دولتی هرات از افزایش شمار مراجعان نسبت به سال‌های گذشته خبر می دهد و می گوید: «در سال جاری میلادی مراجعه کننده گان ما خیلی بیشتر از سال گذشته بوده است. این افزایش در زایشگاه دولتی هرات در تمام ولایات حوزه غرب هستند.» این کارمند اداری زایشگاه هرات درباره افزایش مرگومیر مادران و نوزادان چنین توضیح می دهد: «در جریان سال روان میلادی تاکنون ۷ مادر و ۱۴۶ نوزاد جان باخته و نزد ما ثبت شده. این آمار هفته وار نسبت به سال گذشته افزایش را نشان می دهد.»

این همه در حالی است که با سقوط نظام جمهوری و تسلط طالبان بر کشور، بیشتر حمایت‌های مالی در سکتور وزارت صحت عامه محدود شده است. هر چند مقام‌های طالبان در وزارت صحت عامه با اعلان وابسته گی ۸۰ درصدی این وزارت به کمک‌های جهانی، از جامعه جهانی خواستند که مسایل بهداشتی را با مسایل سیاسی در هم نیامیزند، اما به دلیل مشروعیت نداشتن رژیم این گروه، هنوز هم سکتور صحتی کشور مورد حمایت مجدد جامعه جهانی قرار نگرفته است.

معضل غصب ملکیتها؛ کوچه‌ها ۱۵۰ جریب زمین تاجیک تبارها را غصب کرده‌اند

گل آقا، یکی از باشندگان قریه آب‌پوده، می‌گوید که این زمین‌ها از قوم «جلابیر» شاخه‌ای از تاجیک‌ها است که چندین نسل این زمین‌ها را کشت و حاصلات آن را برداشت کرده‌اند؛ اما پس از تسلط طالبان بر کشور، پشتون‌ها آمده و این زمین‌ها را ملکیت شخصی خودشان قلمداد کرده‌اند.

۸ صبح، بادغیس

سرپل را قوم‌های پشتون غصب کرده، باور ما نمی‌شد؛ اما حالا دیدیم به چشم سر خود که زمین‌های پدری ما را به زور گرفته و بین خود تقسیم کرده‌اند.»
این باشندگان قریه آب‌پوده می‌افزاید که اقوام بابکزایی، براساس یک ادعا زمین‌های آنان را غصب کرده‌اند. به سخن او، افرادی از قوم «بابکزایی» ادعا دارند که این زمین را در بدل پول خریداری کرده‌اند. او توضیح می‌دهد: «وقتی که ما قباله خرید زمین‌ها را از آنان خواستیم، به جواب گفتند: ما قباله نداریم و ضرورت هم نیست و دیگر دلیل هم مطرح نکنید.»
گل آقا، یکی دیگر از باشندگان قریه آب‌پوده، می‌گوید که این زمین‌ها از قوم «جلابیر» شاخه‌ای از تاجیک‌ها است که چندین نسل این زمین‌ها را کشت و حاصلات آن را برداشت کرده‌اند؛ اما پس از تسلط طالبان بر کشور، پشتون‌ها آمده و این زمین‌ها را ملکیت شخصی خودشان قلمداد کرده‌اند. این باشندگان آب‌پوده خاطر نشان می‌سازد که اندازه این زمین‌های غصب‌شده ۱۵۰ جریب است. در این میان، ۱۰۰ جریب للمی و ۵۰ جریب آن آبی است.
قیام‌الدین، یکی دیگر از باشندگان منطقه آب‌پوده، می‌گوید که کوچی‌ها با زور زمین‌های پدری آنان

را تصرف کرده و بین خودشان تقسیم کرده‌اند. او می‌افزاید: «این مردم کوچی بودند. چندین سال پیش آمده بودند به منطقه آب‌پوده و یک چند سال از مردم ما به نام جای یورتی (اجازه‌ای) خواستند تا این‌جا برای‌شان جای بودوباش داده شود.» به سخن او، این کوچی‌ها پس از گذشت چندین سال یک اندازه زمین و باغ‌ها را از مردم محل خریدند، اما امسال زمین‌های منطقه گاشک را غصب کرده و زمین‌های مردم محل که شامل یک چمن بزرگ و علف‌چر می‌شود را در منطقه بیشه آب‌پوده بین خودشان تقسیم کرده‌اند.
قیام‌الدین همچنان می‌افزاید: «صبح وقت برای آنان احوال رسیده که کوچی‌ها زمین‌های علف‌چر آنان را بین خود تقسیم کرده‌اند. وقتی مردم رفتند و برای آنان گفتند که شما هیچ زمینی در این‌جا نداشتید و این مجموعه زمین‌های آبی، دیمه و علف‌چر بیشتر از ۱۰۰ سال می‌شود از پدران و بزرگان ما بوده و تحت مالکیت ما می‌باشد؛ اما کوچی‌ها با زور گفتند که این زمین‌ها از ما بوده و هیچ‌کس دیگری حق ندارد.»
این باشندگان آب‌پوده می‌گوید که کوچی‌ها از حمایت طالبان برخوردارند و زمین‌های آنان را غصب کرده‌اند. اقوام جلابیر که فارسی‌زبان و تاجیک‌تبارند، می‌گویند

که پشتون‌ها بدون اسناد خرید و قباله شرعی زمین‌های آنان را غصب و بین خودشان توزیع کرده‌اند. باشندگان ولسوالی جوند علاوه می‌کنند که چندین بار به اداره محلی طالبان در بادغیس مراجعه کرده‌اند، اما مسوولان محلی طالبان مهر سکوت بر لب زده و هیچ پاسخی به آنان نمی‌دهند. به سخن آنان، بیشتر اداراه‌های محلی بادغیس از سوی افراد طالبان اداره می‌شود و صدای اقوام غیرپشتون را کسی گوش نمی‌کند.

این در حالی است که پس از قدرت‌گیری دوباره طالبان در کشور، غصب زمین‌ها و کوچ اجباری اقوام غیرپشتون در ولایت‌های مختلف کشور افزایش یافته است. از این پیش، کوچی‌های وزیرستانی در تخار، زمین و خانه‌های رهاشده باشندگان ولسوالی خواجه بهاء‌الدین را غصب و باشندگان بومی این منطقه را از خانه‌های‌شان کوچ اجباری دادند. همچنان در ولایت سرپل نیز اقوام وردک زمین‌های باشندگان چندین روستای غیرپشتون را در هماهنگی با طالبان غصب کردند. تنش‌ها میان دو طرف بالا گرفت و سرانجام طالبان فیصله کردند که مقداری از زمین‌های موروثی اهالی منطقه را به اقوام وردک توزیع کنند.

شریعت طالبان، شلاق و سنگ‌سار

شهاب

در عصر حاضر و پس از آن‌که به علت تحولات ژرفی که در عرصه‌های مختلف زنده‌گی و از جمله دگرگونی‌هایی که در باب مفهوم کرامت و ارزش انسان به وجود آمد، بسیاری از برداشت‌های سنتی از دین هم دچار تزلزل شد و زیر سوال رفت. از همین‌رو، عده‌ای کوشیدند با توجه به «پارادایم‌شیفیتی» که حاصل شده، متون دینی را بازخوانی کنند و بسیاری از رفتارها و برداشت‌های دینی‌ای بازمانده از گذشته‌گان را نادیده بگیرند و در تفسیر متون دینی مقتضیات زمان را در نظر بگیرند.

یکی از مسلماتی که در عصر حاضر از جمله مسلمات به حساب نمی‌آید و بسیاری از روشن‌فکران و بعضی از فقیهان مسلمان سعی ورزیده‌اند آن را از نو ارزیابی کنند و به برداشت‌های تازه‌ای در این خصوص برسند موضوع «سنگ‌سار» است. با آن‌که در تاریخ اسلام، گروه‌ها و افرادی بوده‌اند که به دلایل درون‌دینی، با آن مخالفت می‌ورزیده‌اند، اما به مرور این مخالفت‌ها نادیده انگاشته شده و با سنگ‌سار به‌عنوان مجازات اسلامی که شک و تردید در آن راه ندارد، برخورد صورت گرفته است؛ اما اینک فضا عوض شده و کم نیستند اشخاصی که به خود جرأت می‌دهند یا از بیخ و بُن با آن مخالفت کنند و یا اجرای آن را با وضع قیدها و شرط‌های دست‌وپاگیر به تعویق بیندازند. مجازات سنگ‌سار در زمان ما «مجازات خشن و وحشیانه» تلقی می‌شود و به همین دلیل، مدافعان دین اسلام مجبورند راه‌گریزی از آن پیدا کنند.
یکی از اشخاصی که در باب مجازات سنگ‌سار به تفصیل نوشته، شخصی است به نام «عصام حلمی تلیمه» که از شاگردان یوسف قرضاوی و از دانش‌آموخته‌گان دانشگاه الازهر است. او کتاب مستقلی در این باب نوشته و با برشمردن دلایل درون‌دینی بی‌شمار، سعی کرده این معنا را به کرسی بنشانند که سنگ‌سار بخشی از مجازات‌های اسلامی نیست و نباید با گنجاندن آن در ضمن احکام جزایی اسلام، زمینه را برای تبلیغات دشمنان علیه اسلام فراهم ساخت و چهره مخدوش از دین اسلام آرایه داد.

به‌تازگی دیدیم که یکی از متخصصان علوم شرعی به نام «نائر علی الحلاق» بر عصام تلیمه اعتراض کرده که چرا وی رنج بیهوده برده و وقت خود را صرف اثبات غیر اسلامی بودن مجازات سنگ‌سار کرده است؛ چون به باور این متخصص علوم شرعی، ما در حالتی قرار نداریم که حاکمان در کشورهای اسلامی در صدد اجرای موبه‌موی احکام شریعت اسلام باشند و از جمله بخواهند مجازات سنگ‌سار را تطبیق کنند و ما بخواهیم برای جلوگیری از تبلیغات دشمنان و ترمیم چهره اسلام، این بحث را راه بیندازیم که مجازات سنگ‌سار مجازات اسلامی نیست و حاکمان مسلمان نباید آن را در منصفه اجرا بگذارند. به گفته او، حاکمان مسلمان در هیچ یک از کشورهای اسلامی دغدغه تطبیق شریعت را ندارند و از این جهت، بحث کردن در خصوص این قبیل مسائل موجب ضیاع وقت است. با همه این‌ها، نویسنده این سطور معتقد است که پرداختن به مسائلی از این جنس، نه‌تنها مفید و سودمند است، بلکه از مهم‌ترین کارهایی است که افرادی که با علوم شرعی سروکار دارند باید به آن بپردازند. این ادعای من ممکن است مستندات زیادی داشته باشد، اما عجلتاً در این‌جا دو دلیل مهم را مطرح می‌کنم:

یک: برخلاف تصور نائر الحلاق، اکنون طالبان در افغانستان به قدرت بازگشته‌اند و عزم‌شان جزم است که شریعت را تطبیق کنند. فاجعه زمانی اوج می‌گیرد که این گروه که از اعماق تاریخ آمده و ذهنیتی بدوی دارد، می‌خواهد بربنیاد همان برداشت‌های بسیطی

که از دین دارد و برگرفته از کتاب‌های قدیمی است شریعت را مورد تطبیق قرار دهد. از جمله مجازات‌هایی را که طالبان در اجرای آن شور و شوق بیشتری نشان می‌دهند مجازات سنگ‌سار است. این گروه در دوران حاکمیت اول‌شان هم به این کار مبادرت می‌ورزیدند و هیچ اعتنایی به اعتراض‌های جهانی نمی‌کردند. حتا آن‌ها در زمانی که در حاشیه قرار داشتند و در بعضی از روستاهای دورافتاده جولان می‌دادند نیز دست از اجرای سنگ‌سار برنداشتند. چند سال پیش، طالبان دختری به نام رخشانه را در غور به‌گونه وحشیانه سنگ‌سار کردند و ویدیویش را در اختیار رسانه‌ها قرار دادند. پس از بازگشت طالبان به قدرت نیز گزارش‌هایی در رسانه‌ها، از جمله در روزنامه ۸ صبح به نشر رسیده حاکی از آن است که طالبان در بعضی ولایت‌ها مجازات سنگ‌سار را اجرا می‌کنند و از کسی باکی هم ندارند. در حال حاضر، هرازگاهی خبرهایی درباره به شلاق بستن «مجرمان» در گوشه و کنار افغانستان منتشر می‌شود. ظاهراً طالبان خود علاقه‌مند هستند که این کارهای‌شان انعکاس پیدا کند؛ چون سخن‌گویان آن‌ها از مجاری رسمی این خبرها را در اختیار رسانه‌ها قرار می‌دهند. کسانی که با جهان‌بینی و ذهنیت طالبان آشنایی داشته باشند، هرگز از این رویکرد طالبان متعجب نخواهند شد. با این‌حال، به تازیه‌بسته مجرمان در قرن ۲۱ و در وضعیتی که قانون‌دانان و متخصصان حقوق، جای‌گزین‌هایی برای آن پیشنهاد داده‌اند چه معنا دارد.

دو: زمانی که داعش در سال ۲۰۱۴ ناگهان در عراق

و سوریه ظهور کرد و آشوبی عجیب به راه انداخت و رفتارهای خشن از خود بروز داد، کم نبودند مسلمانانی که بر این نکته پای می‌فشردند که رفتارهای خشن و جنایت‌های خونین جنگ‌جویان داعش، ربطی به اسلام ندارد و آن‌ها از اسلام و خلافت اسلامی سوءاستفاده می‌کنند؛ اما وقتی پای منبر داعشی‌ها می‌نشستیم و حرف‌ها را از زبان خودشان می‌شنیدیم، درک می‌کردیم که آن‌ها بیشتر از ما با «سنت دینی و فقهی» دم‌خور و دم‌سازند و هر عملی را که انجام می‌دهند، برای آن دستاویزی از سنت دینی می‌یابند.

عده‌ای از صاحب‌نظران این را ترجیح می‌دهند که خرافه‌ها و آموزه‌های ناراستی‌ای که در سنت دینی وجود دارد نادیده گرفته شود و به باد فراموشی سپرده شود و در عوض، سعی بلیغ صورت گیرد تا نقاط درخشان و قابل دفاع سنت دینی برجسته شود. اشکالی که این رویکرد به وجود می‌آورد این است که ما را نسبت به وجود نقاط تاریک و خطر خیز در سنت دینی هشیار نگه نمی‌دارد و این سبب خواهد شد که هر لحظه احتمال این وجود داشته باشد که شماری از افراد ناباب، از آن نقاط تاریک برای تقویت رفتارهای خودخواهانه و سنگ‌دلانه و غیراخلاقی‌شان بهره ببرند و ما راهی برای مقابله با آنان در اختیار نداشته باشیم. ما به قدر کافی انگیزه برای نقد جسارت‌آمیز سنت دینی داریم. فرقی نمی‌کند که این نقد برون‌دینی باشد یا درون‌دینی. ما در هر دو زمینه برای به چالش کشیدن طالبان و گروه‌های همفکر آنان، حرف برای گفتن داریم. آن‌چه اهمیت دارد این است که برداشت‌های دینی با محک عقل و اخلاق سنجیده شود تا موانعی برای رواج و رسوخ رفتارهایی که هم به جامعه و هم به دین و دین‌داران آسیب می‌زند، در نظر گرفته شود.

باید راه‌کارهایی جست‌وجو شود تا قوانین عرفی در هر کشور برای جرم‌های مختلف، مجازات‌هایی را در نظر بگیرد. متدینان هم به جای سرگرم شدن به این مسایل، از ارزش‌های مرکزی و اصول و اخلاقیات دین سخن بزنند و برای نهادینه شدن آن در جامعه جد و جهد کنند و در این راستا از جمله بکوشند بساط فقر و گرسنه‌گی را از جامعه برچینند. جامعه‌ای که در آن، فقر بیداد می‌کند سخن زدن از دین و اخلاق مناسبی ندارد.

پولیس آلمان یک شهروند ایران را به ظن طراحی حمله تروریستی بازداشت کرد

رسانه‌های بین‌المللی به نقل از پولیس آلمان گزارش داده‌اند که پولیس این کشور، یک شهروند ایران را به ظن طراحی حمله تروریستی بازداشت کرده است. سوان گزارش داده که مقام‌های آلمانی گفته‌اند که این شهروند ۳۲ ساله ایرانی روز یکشنبه، ۸ جنوری، در غرب شهر مونستر بازداشت شده است. یافته‌های پولیس نشان می‌دهد که مرد بازداشت شده قصد طراحی یک حمله با انگیزه‌های اسلام‌گرایانه با استفاده از مقداری سموم سیانید و ریسین را داشته است.

پولیس آلمان بدون ارایه جزییات بیشتر از بازداشت فرد دیگر نیز در پیوند به این قضیه خبر داده است. نگرانی‌ها از اعمال تخریب‌کارانه ناشی از انگیزه‌های اسلام‌گرایانه در آلمان افزایش یافته است. این کشور اخیراً یک مرکز اسلامی مربوط به ایران را مسدود کرد.

رویداد ترافیکی در چین ۱۹ کشته و ۲۰ زخمی برجا گذاشت

رسانه‌های بین‌المللی گزارش داده‌اند که در پی رویداد ترافیکی مرگبار در چین ۱۹ تن کشته و ۲۰ تن دیگر زخمی شده‌اند.

سی‌سی‌تی‌وی، تلویزیون دولتی چین، گزارش داده که این رویداد ساعت ۱۰:۰۰ بامداد روز یکشنبه، ۸ جنوری، به وقت محلی رخ داده است.

براساس معلومات نشر شده، این رویداد ترافیکی پس از برخورد یک موتر باربری با گروهی از عزاداران در ایالت جیانگشی در شرق چین، به وقوع پیوسته است. گفتنی است که یک ساعت پس از نشر خبر این رویداد ترافیکی، پولیس محلی ساحه نانچانگ از راننده‌گان خواسته تا به دلیل غبارآلود شدن هوا با سرعت کمتری رانده‌گی کنند.

خواست زنان استقلال است، نه خرافات طالبان

نمایندگان زنان افغانستان در کمیسیون مقام زن در سازمان ملل چرا غفلت کرده‌اند؟ من نمی‌دانم اگر افغانستان عضو آن کمیسیون در مقر سازمان ملل متحد است، پس چرا در آن کمیسیون هیچ بحثی از این قبیل طرح یا پیگیری نشده است؛ مگر این‌که این نمایندگان افراد دست‌نشانده طالبان در کمیسیون مقام زن باشند. که اگر چنین باشد، باید افغانستان را از عضویت آن خارج کرد.

مهرت محمدی

انجنیر، قانون‌دان، هنرمند، روزنامه‌نگار، ریاضی‌دان و ورزشکار در اجتماع و ارتش تربیت و تعلیم یافته و در محیط‌های علمی مختلف داخلی و خارجی همیشه بیرق سه رنگ کشور را بالای سر برده و افتخار حاصل کرده‌اند؛ اما طالبان با ذهنیت‌های بسته و بدوی تمام این سرمایه‌های معنوی و مادی را در طی این دو سال یا از کشور فرار دادند یا آن‌ها را با وضع قوانین عقده‌مندانه از مرکز به حاشیه رانده‌اند. تا جایی که بسیاری از این زنان را تا مرز فقر، فروش کودک و خودکشی کشانده‌اند. ولی با تمام این تحولات در کشور طی این مدت، ما بازم به سمت رژیم طالبان امیدوارانه نگرستیم، اما اکنون باید اعتراف کنیم که برای نقد و قضاوت طالبان دیگر نه سواد سیاسی لازم است و نه تحصیلات اکادمیک؛ چون وقتی که ما شادی خواستیم، آن‌ها عزا خواستند. ما علم و دانشمند خواستیم، طالبان ملا و انتحاری خواستند. ما پیشرفت خواستیم، طالبان ارتجاع. ما ملت خواستیم، طالبان قوم. ما زن آزاد خواستیم، طالبان ناموس مطیع. خلاصه، هر چیزی که ما خواستیم را طالبان نخواستند و هر چیزی که طالبان خواستند را ما نخواستیم؛ پس طبیعی است که امروز افغانستان یا جای طالبان است یا جای ما. بالاخره یک فرقی همیشه بین یک پیلوت تحصیل کرده با ملا باید باشد.

مرد در هیچ زمینه‌ای، از جمله تجدید مستخدم و نوع پوشش و خرج کردن پول یا مسافرت رفتن، تاکید می‌کنم در هیچ زمینه‌ای مسوولیت پاسخ‌گویی به زن را ندارد. بنابراین، کشورهای اسلامی مخصوصاً دولت طالبان که با کلی قوانین ضد رشد زن در جهان است، حق خودشان می‌دانند که زنان را از تحصیل و کار منع کنند. نمایندگان زنان افغانستان در کمیسیون مقام زن در سازمان ملل چرا غفلت کرده‌اند؟ من نمی‌دانم اگر افغانستان عضو آن کمیسیون در مقر سازمان ملل متحد است، پس چرا در آن کمیسیون هیچ بحثی از این قبیل طرح یا پیگیری نشده است؛ مگر این‌که این نمایندگان افراد دست‌نشانده طالبان در کمیسیون مقام زن باشند. که اگر چنین باشد، باید افغانستان را از عضویت آن خارج کرد.

اگر از گذشته صحبت کنم، در ۲۰ سال با جمهوریت خیلی چیزها را هم زنان ساختند و امروز هم علم ثابت کرده از نظر استعداد هم زنان هیچ تفاوتی با مردان ندارند و زنان افغانستان حتا بهتر از طالبان در تدبیر و اداره کشور برای توسعه و پیشرفت موفق‌تر عمل می‌کنند. چون طالبان همه در حوزه تعلیمات دینی تعلیم یافته‌اند، اما در ۲۰ سال جمهوریت زنان و دختران کارآفرین، پیشواز و پیشگام با تخصص‌های مختلفی چون داکتر، محقق،

بگذارید از این‌جا شروع کنم که امروز طالبان شاید بتوانند با شلیک گلوله صدای زنان و دختران را خاموش کنند، ولی چیزی را که این گروه بدوی و خرافاتی نمی‌داند این است که آرمان‌ها و آرزوها ضد گلوله‌اند. آن شب توضیحات وزیر تحصیلات عالی طالبان درباره تحصیل دختران، طولانی‌ترین کابوس شب‌های عمرم را رقم زد. وقتی گوش‌هایم می‌شنوید که جلوگیری از آموزش دختران دستور پیامبر است و زن کشت‌زار مرد است و بر زن واجب است که در خدمت مرد باشد، نه این‌که آموزش ببیند.

از آن جایی که فارغ رشته حقوق و علوم سیاسی‌ام و مطالعات مقایسه‌وی و تطبیقی‌ای که از قوانین و نظام‌های مختلف داشته‌ام، دقیقاً فهمیدم که طبق قانون اسلام، زن حق تحصیل بدون اجازه شوهرش را ندارد. حق انتخاب شغل بدون اجازه شوهر ندارد. حق خارج شدن از منزل بدون اجازه شوهر ندارد. حق خرج کردن پول خودش (با زحمت خودش به دست آورده) را بدون اجازه شوهر ندارد. اجازه باز کردن در خانه را حتا به روی پدر و مادرش بدون اجازه شوهر ندارد. کلا اجازه آب خوردن و نفس کشیدن بدون اجازه شوهر ندارد و فقط برده جنسی مرد هست و طبق شرع اسلام تنها در صورت نقصان، خوراک، پوشاک و مسکن می‌تواند اعتراض کند و

منابع: بیش از ۱۵۰ مسافر در شاهراه کابل - غور گیر مانده‌اند

و در صورتی که اقدامی برای باز شدن این مسیر نشود، احتمال تلفات انسانی نیز وجود دارد. شاهراه کابل - غور به دلیل برفباری در منطقه کوتل بکک، مسدود شده است. این منطقه همه‌ساله به دلیل ریزش برف به روی ترافیک مسدود می‌شود. این در حالی است که مسوولان ریاست فواید عامه طالبان در بامیان نیز می‌گویند که از شب گذشته به این‌سو، کوتل شاتوی این ولایت به روی رفت‌وآمد مسدود شده است.

گیرمانده شامل زنان و کودکان نیز می‌شوند

۸صبح، غور: منابع محلی در ولایت غور می‌گویند که در پی مسدود شدن شاهراه کابل - غور، بیش از ۱۵۰ مسافر در این مسیر گیر مانده‌اند.

منابع روز یکشنبه، ۱۸ جدی، در صحبت با روزنامه ۸صبح می‌گویند که در پی برفباری شدید این مسافران با ۱۴ موتر نوع فلان کوچ در مسیر کابل - غور گیر مانده و نتوانسته‌اند به خانه خود برسند.

یک منبع اما از غور تاکید می‌کند که مسافران

دبیر بخش ویدیو: نصیر کاوشگر

خبرنگار ارشد: امین کاوه

ویراستاران: محمدعلی نظری، مقیم مهران

صفحه آرایی: رضا مرادی

پذیرش مقالات: Info@8am.media

پذیرش اعلان: Shaparsepehr@gmail.com ۰۷۸۸۷۸۸۷۹۹ - ۰۷۰۰۱۷۵۵۱۰

نشانی پستی: صندوق پستی ۰۳۸-۰۲۵، پسته‌خانه مرکزی، کابل، افغانستان

۸صبح نوشته‌ها را ویرایش می‌کند. سرمقاله بازتاب‌دهنده‌ی دیدگاه ۸صبح است.

سایر دیدگاه‌های مطرح‌شده در مقاله‌ها، به نویسندگان آن برمی‌گردد.

صاحب امتیاز: سنجر سهیل

مدیرمسوول: محمد محق

سر دبیر: حسیب بهش

مسوول افغانستان: شاحسین رسولی

تحلیل‌گران: یونس نگاه، ابومسلم خراسانی و علی سجاد مولایی

دبیر گزارش‌ها: فهیم امین

Publisher:

Sanjar Sohail, Sanjar.sohail@8am.media

Editor-in-Chief:

Mohammad Moheq

Mohammad.moheq@8am.media

Facebook.com/8am.media

Youtube.com/Hashtesubhdaily

Twitter.com/@Hashtesubhdaily

instagram.com/8am.media_official

www.8am.media

بربنیاد گزارش‌ها، باران‌های سیل‌آسا و توفان‌های مخرب برق صدها هزار خانه و کسب‌وکار را در کالیفرنیا آمریکا قطع کرده است. روتیز روز یکشنبه، ۸ جنوری، گزارش داده است که این منطقه برای هجوم بعدی هوای توفانی آماده می‌شود. در گزارش آمده است که در اثر توفان شش تن به شمول یک کودک جان داده‌اند. گفته می‌شود که اثر توفان‌های بارانی متوالی از اواخر دسامبر سال گذشته میلادی می‌تواند سطح رودخانه‌ها را به سطح بالایی برساند و باعث جاری شدن سیل در بخش زیادی از کالیفرنیا مرکزی شود.

جاپان در نظر دارد در نزدیکی چین دهها انبار اسلحه بسازد

و مهمات و نیروهای بحری آن به تقریباً ۴۰ انبار دیگر نیاز خواهند داشت. به نقل از گزارش‌ها، توکیو مذاکراتی را در این زمینه با مقام‌های محلی و ساکنان جزایر آغاز خواهد کرد. گفتنی است که جاپان در پی تغییر تاریخی سیاست امنیتی خود است و می‌خواهد هزینه‌های دفاعی خود را به شدت افزایش بدهد.

با ایجاد انبار مهمات و اسلحه در جزایر نزدیک به جمهوری خلق چین، دسترسی بهتری به تجهیزات نظامی خواهند داشت. در حال حاضر، جاپان حدود یک هزار و ۴۰۰ انبار مهمات دارد که ۷۰ درصد آن‌ها در هوکایدو، شمالی‌ترین جزیره این کشور، قرار دارد. براساس تخمین وزارت دفاع جاپان، در یک دهه آینده نیروهای زمینی این کشور به حدود ۹۰ انبار اضافی اسلحه

بربنیاد گزارش‌ها، جاپان به ایجاد دهها انبار مهمات و سلاح در جزایر نزدیک چین می‌اندیشد. رسانه‌های بین‌المللی روز یکشنبه، ۸ جنوری، به نقل از وزارت دفاع جاپان گزارش داده‌اند که هدف از این اقدام، آماده‌گی برای یک درگیری احتمالی بر سر تایوان است. در گزارش‌ها آمده است که نیروهای مسلح جاپان که دفاع از جزایر متعلق به کشورشان را در برابر چین برعهده دارند،

آخرین محدودیت‌های کرونایی در چین برداشته شد

بربنیاد گزارش‌ها، همزمان با اعلام بازگشایی گذرگاه‌های داخلی چین و رفع محدودیت‌های قرنطینه‌ای، شهروندان این کشور در صدد هستند تا پس از سال‌ها ممانعت، بتوانند در کشورشان به راحتی سفر کنند. رسانه‌های بین‌المللی روز یکشنبه، ۸ جنوری، گزارش داده‌اند که با نزدیک شدن سال نو چینی و تعطیلات، مردم چین ۴۰ روز فرصت دارند تا با سفر در کشورشان از این تعطیلات استفاده کنند.

این در حالی است که مقام‌های این کشور در دسامبر سال ۲۰۲۲ پس از روزها تظاهرات در شهرهای بزرگ چین، یک‌باره تصمیم گرفتند تا سیاست‌های سخت‌گیرانه موسوم به «کووید-صفر» را حذف کنند. گفتنی است که چین قوانین سفر برای گردش‌گران خارجی را نیز تغییر داده است. به این ترتیب پس از سه سال، گذرگاه‌های دریایی و زمینی میان چین و هنگ‌کنگ باز شده است.

تمایل رهبر طالبان پاکستان به آتش‌بس با دولت این کشور

است. رهبر تی‌تی‌پی از علمای دینی پاکستان خواستار رهنمایی شده و گفته است: «اگر چیزی اشتباه، سهل‌انگاری یا فکر می‌کنید که مسیر خود را تغییر داده‌ایم، شما به‌عنوان معلمان و علمای دینی ما، ما را راهنمایی کنید، همان‌طور که قبلاً ما را راهنمایی کردید، ما آماده شنیدن نظریات شما هستیم.» تی‌تی‌پی پیش از این در نوامبر سال ۲۰۲۲ آتش‌بس حاصل شده از گفت‌وگوها میان این گروه و دولت پاکستان را که با میانجی‌گری طالبان افغانستان به دست آمده بود، به‌گونه یک طرفه لغو کرد.

در حالی که تنش دولت پاکستان با تحریک طالبان این کشور با گذشت هر روز بیشتر می‌شود، به تازه‌گی رسانه‌های پاکستانی از تمایل رهبر تی‌تی‌پی به آتش‌بس با دولت خبر داده‌اند. داون، از رسانه‌های پاکستانی، روز یکشنبه، ۸ جنوری، در گزارشی نوشته که نور ولی محسود، رهبر طالبان پاکستان یا تی‌تی‌پی تمایل به آتش‌بس با دولت این کشور را از خود تبارز داده است. برپایه اطلاعات نشر شده، محسود گفته که تی‌تی‌پی و دولت پاکستان با میانجی‌گری طالبان افغانستان گفت‌وگو کردند و هنوز هم درب گفت‌وگو از جانب این گروه باز

وزارت دفاع روسیه: بیش از ۶۰۰ سرباز اوکراینی در حمله‌های موشکی به شرق اوکراین کشته شده‌اند

وزارت دفاع روسیه اعلام کرده است که بیش از ۶۰۰ سرباز اوکراینی را در حمله‌های موشکی به دو ساختمان محل اقامت این سربازان در شهر کراماتورسک در شرق اوکراین، کشته است.

این وزارت روز یکشنبه، ۸ جنوری، اعلام کرده که با استفاده از معلومات قابل اعتماد، محل اقامت سربازان اوکراینی را هدف قرار داده است.

براساس اعلامیه این وزارت، ۶۰۰ سرباز در یک ساختمان و ۷۰۰ سرباز دیگر در ساختمان دومی حضور داشته‌اند.

وزارت دفاع روسیه گفته است که این حمله به هدف انتقام‌گیری از حملات موشکی اوایل سال جاری میلادی اوکراین بر سربازان این کشور در دونتسک بوده است. اوکراین به‌گونه رسمی در مورد این ادعای روسیه چیزی نگفته است.

این در حالی است که اوکراین هفته گذشته با آغاز سال نو میلادی اعلام کرد که حدود ۴۰۰ سرباز روسیه را در حمله‌های راکتی در دونتسک کشته است.

طرف داران بولسونارو کاخ ریاست جمهوری برزیل را محاصره کردند

براساس گزارش رسانه‌ها، حامیان ژائیر بولسونارو، رئیس‌جمهور سابق فراطبی برزیل، به دادگاه عالی و ساختمان کنگره حمله و کاخ ریاست جمهوری را محاصره کرده‌اند.

رسانه‌های محلی گزارش داده‌اند که بیش از ۳۰۰ هزار معترض روز یکشنبه، ۸ جنوری، در برزیل در برابر حکومت تازه‌تأسیس لولا داسیلوای چپ‌گرا دست به اعتراض زده‌اند.

طبق این گزارش‌ها، چندین هزار معترض به

ساختمان‌ها نفوذ کرده و در تلویزیون مشاهده شده که اناثیه داخل دادگاه عالی و کنگره را می‌شکنند.

بسیاری از معترضان به نتیجه انتخابات ۳۰ اکتبر که در آن لولا داسیلوای، کاندید چپ‌گرا، بولسونارو را شکست داد، اعتراض می‌کنند.

بولسونارو، رئیس‌جمهور سابق، بارها بدون مدرک، اعتبار سیستم رأی‌گیری الکترونیکی این کشور را زیر سوال برد و بسیاری از حامیان سرسخت او گفته‌های وی را باور دارند.

در یک سال ۱۳۰۰ قاچاق برانسان در یونان بازداشت شده‌اند

بشر، آتن را متهم می‌کنند که گویا پناهجویان را با جبر به عقب می‌رانند. این سازمان‌ها مدعی‌اند که یونان، افرادی را که امیدوار یک آینده بهتر در اروپا هستند، به‌گونه غیرقانونی به ترکیه باز می‌گرداند.

ترکیه به قلمرو اتحادیه اروپا شوند. تاکیس تنودوریکاکو، وزیر حفاظت از شهروندان یونان، به تلویزیون «اسکای» گفته است که این مهاجران و پناهجویان تلاش می‌کردند با ورود به یونان، به قلمرو اتحادیه اروپا برسند. این در حالی است که برخی از سازمان‌های مدافع حقوق

گارد ساحلی یونان گفته است که در یک سال گذشته، حدود یک هزار و ۳۰۰ تن را در پیوند به سازمان‌دهی قاچاق انسان بازداشت کرده‌اند.

رسانه‌های بین‌المللی روز یکشنبه، ۱۸ جدی، گزارش داده‌اند که نیروهای محافظت از مرزهای یونان در این مدت موفق شده‌اند مانع ورود ۲۵۶ هزار تن از خاک

